

185

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA BUDOWNICTWA I PRZEMYSŁU MATERIAŁÓW BUDOWLANYCH

z dnia 28 czerwca 1965 r.

zmieniające rozporządzenie w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać obiekty budowlane budownictwa powszechnego.

Na podstawie art. 5 ust. 1 ustawy z dnia 31 stycznia 1961 r. — Prawo budowlane (Dz. U. z 1961 r. Nr 7, poz. 46 i z 1965 r. Nr 13, poz. 91) zarządza się, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Przewodniczącego Komitetu Budownictwa, Urbanistyki i Architektury z dnia 21 lipca 1961 r. w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać obiekty budowlane budownictwa powszechnego (Dz. U. z 1961 r. Nr 38, poz. 196, z 1962 r. Nr 46, poz. 225 i Nr 53, poz. 269, z 1963 r. Nr 6, poz. 37 i z 1964 r. Nr 26, poz. 173), wprowadza się następujące zmiany:

1) w § 10 ust. 2 pkt 5 skreśla się wyrazy „jeżeli odległość

ich od innych budynków stałych będzie wynosiła co najmniej 30 m”;

2) w § 10 ust. 3 w wierszu 4 i 9 liczbę „30” zastępuje się liczbą „25”;

3) § 20 otrzymuje brzmienie:

„§ 20. 1. Dla szop i stodół o powierzchni zabudowy do 600 m² i kubaturze do 2500 m³, ze ścianami z drewna lub innych materiałów palnych, odległości od innych budynków, nie osłoniętych ścianą przeciwpożarową, powinny wynosić co najmniej:

Odległość szopy lub stodoły od drugiego budynku			
ze ścianami lub pokryciem z materiałów palnych	o klasie E odporności ogniowej budynku, ze ścianami z materiałów niepalnych	o klasie D odporności ogniowej budynku, ze ścianami z materiałów niepalnych	o klasie A, B lub C odporności ogniowej budynku
25 m	16 m	14 m	12 m

2. Dla budynków zaliczonych do III, IV i V kategorii niebezpieczeństwa pożarowego i o wysokości do 3 kondygnacji nadziemnych łącznie lub o wysokości do 12 m odległości pomiędzy

budynkami wolno stojącymi, nie osłoniętymi ścianą przeciwpożarową, powinny w zależności od średniego obciążenia ogniowego tych budynków wynosić co najmniej:

Budynek o średnim obciążeniu ogniowym w kg drewna na m ² (Mcal/m ²)	Odległość w metrach od drugiego budynku o średnim obciążeniu ogniowym w kg drewna na m ² (w Mcal/m ²)		
	do 25 kg/m ² (do 110 Mcal/m ²)	26—175 kg/m ² (111—770 Mcal/m ²)	ponad 175 kg/m ² (ponad 770 Mcal/m ²)
do 25 kg/m ² (do 110 Mcal/m ²)	4	6	10
26—175 kg/m ² (111—770 Mcal/m ²)	6	8	10
ponad 175 kg/m ² (ponad 770 Mcal/m ²)	10	10	10

3. Odległość wolno stojącego budynku, zwróconego do sąsiedniego budynku ścianą przeciwpożarową, nie może być mniejsza niż 3 m.

4. Za średnie obciążenie ogniowe budynku obejmującego pomieszczenia o różnym obciążeniu ogniowym przyjmuje się średnie obciążenie ogniowe tej kondygnacji, dla której jest ono największe. Średnie obciążenie ogniowe ustala się przy założeniu, że wszystkie materiały palne rozmieszczone są równomiernie na powierzchni danej kondygnacji.

5. Budynki o ścianach lub stropach albo stropodachach wykonanych z materiałów palnych należy zaliczać do budynków o średnim obciążeniu

ogniowym powyżej 175 kg/m² (powyżej 770 Mcal/m²), niezależnie od ich faktycznego obciążenia ogniowego.

6. Odległość budynków o pokryciu palnym należy zwiększyć o 50% w stosunku do odległości podanych w ust. 2.

7. Dla wolno stojących budynków, o których mowa w ust. 2, z pokryciem co najmniej trudno-palnym, zwróconych do sąsiedniego budynku ścianą szczytową bez otworów, wykonaną z materiałów niepalnych, odległość pomiędzy nimi może być zmniejszona do 3 m.

8. Jeżeli w ścianie jednego budynku zwróconego do sąsiedniego budynku znajdują się:

- 1) wyłącznie płaszczyzny z luksferów lub cegły szklanej o odporności ogniowej co najmniej klasy C albo tylko drzwi o odporności ogniowej co najmniej klasy D — odległość tego budynku od budynku sąsiedniego można zmniejszyć o 50% w stosunku do odległości podanych w ust. 2,
 - 2) wyłącznie płaszczyzny szklone szkłem zbrojonym, lecz o powierzchni nie przekraczającej 10% całkowitej powierzchni ściany — odległość tego budynku od budynku sąsiedniego można zmniejszyć o 15% w stosunku do odległości podanych w ust. 2,
 - 3) płaszczyzny szklone szkłem zwykłym, o powierzchni łącznej obejmującej 35—70% powierzchni ściany — odległość tego budynku od budynku sąsiedniego należy zwiększyć o 50% w stosunku do odległości podanych w ust. 2,
 - 4) płaszczyzny szklone szkłem zwykłym, o powierzchni łącznej przekraczającej 70% powierzchni ściany — odległość tego budynku od budynku sąsiedniego należy zwiększyć o 100% w stosunku do odległości podanych w ust. 2.
9. Jeżeli wystające części budynku, np. ganki, werandy, balkony, wykusze, przybudówki, posiadają większe obciążenie ogniowe niż budynek właściwy — odległość tych części od innego budynku powinna odpowiadać temu obciążeniu ogniowemu.
10. Zabrania się łączenia sąsiednich budynków gankami lub przejazdami z obciążeniem ogniowym większym niż średnie obciążenie ogniowe któregokolwiek z tych budynków oraz z pokryciem palnym lub trudno zapalnym, jeżeli ganki te lub przejazdy są niższe od łączonych budynków.
11. W razie braku zabudowy na sąsiedniej nieruchomości, odległość budynku w zabudowie wol-
- no stojącej od granicy tej nieruchomości powinna wynosić co najmniej połowę odległości, ustalonych w ust. 1, 2, 6 oraz ust. 8 pkt 3 i 4 dla dwóch budynków identycznych.
12. W razie gdy wymaga tego prawidłowa zabudowa sąsiadujących ze sobą nieruchomości i zachowane zostaną obowiązujące odległości pomiędzy budynkami, właściwy organ państwowego nadzoru budowlanego może zezwolić na usytuowanie budynków wymienionych w ust. 1 i 2 na granicy nieruchomości albo w odległości co najmniej 1 m od granicy.
13. Przepisy ust. 1 i 2 nie mają zastosowania:
- do budynków, związanych z produkcją przemysłową i artykułów spożywczych oraz z magazynowaniem surowców, półfabrykatów i wyrobów dla potrzeb przemysłu i handlu,
 - do budynków zabytkowych, gdy przemawiają za tym względy historyczne, a bezpieczeństwo przeciwpożarowe zostało zapewnione w inny sposób.
14. Przepisy ust. 1, 2, 3 i 7, ust. 8 pkt 1, 2 i 3, ust. 11 i 12 nie mają zastosowania do budynków, dla których przepisy szczególne wymagają większych odległości.
15. Odległości dla budynków, nie objętych przepisami ust. 1 i 2, ustalać będą każdorazowo — do czasu wydania przepisów szczególnych — organy państwowego nadzoru budowlanego w porozumieniu z organami ochrony przeciwpożarowej.”;
- 4) w § 136 ust. 1 skreśla się wyrazy „oraz odległość budynku od granicy nieruchomości w zabudowie luźnej”.

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych:
M. Olewiński

186

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA ZDROWIA I OPIEKI SPOŁECZNEJ

z dnia 9 czerwca 1965 r.

zmieniające rozporządzenie w sprawie warunków zdrowia wymaganych od osób zatrudnianych na polskich morskich statkach handlowych w żegludze międzynarodowej.

Na podstawie art. 6 ust. 2 ustawy z dnia 28 kwietnia 1952 r. o pracy na polskich morskich statkach handlowych w żegludze międzynarodowej (Dz. U. z 1952 r. Nr 25, poz. 171, z 1954 r. Nr 37, poz. 160 i z 1958 r. Nr 68, poz. 338) zarządza się, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Ministra Zdrowia z dnia 20 listopada 1957 r. w sprawie warunków zdrowia wymaganych od osób zatrudnianych na polskich morskich statkach handlowych w żegludze międzynarodowej (Dz. U. z 1958 r. Nr 9,

poz. 30 i z 1964 r. Nr 9, poz. 61) wprowadza się następującą zmianę:

w § 7 dotychczasową treść oznacza się jako § 7 ust. 1 oraz dodaje się ust. 2 i 3 w brzmieniu:

„2. Osoba zatrudniana na statkach handlowych przez okres dłuższy niż 10 lat może być uznana za zdolną do pracy na tych statkach mimo stwierdzenia u niej ułomności, wad fizycznych lub stanów chorobowych, o których mowa w ust. 1, jeżeli stopień ich kompen-